

Preek Maranathadienst: 2 Cor.5:1-10, Mat.25:31-46, Openb. 20:11-15

Broeders en zusters,

Ik heb zojuist drie verschillende bijbelgedeelten gelezen over het oordeel. Ik geef toe, een beetje een zwaar thema. Het oordeel, daar praat je liever niet over. Misschien vraagt u zich wel af of dat nu wel moet, over het oordeel praten. Kunnen we het niet gezelliger houden. Een beetje luchtiger. Nu vind ik het m'n plicht als voorganger om het hele woord van God te verkondigen. Niet alleen die gedeelten die vriendelijk en liefelijk klinken, maar ook die gedeelten die wat zwaardere kost zijn. Als ik meer over het oordeel zou praten dan de bijbel doet dan maak ik het dus zwaarder dan de bijbel zelf doet, maar als ik minder over het oordeel praat, dan zwak ik de bijbelse boodschap af. En dat mag ik ook niet doen. Dat geldt trouwens ook voor alle andere bijbelse thema's.

Vandaar dat het toch wel eens goed is om over het oordeel na te denken met elkaar. En dan is een maranathadienst een goede gelegenheid. Tijdens deze diensten denken we met elkaar over de zogenaamde laatste dingen. De dingen die te gebeuren staan. En daar horen die oordelen waar we net over gelezen hebben bij.

Die drie gedeelten die ik zojuist gelezen heb, gaan weliswaar alledrie over een oordeel, maar ze verschillen nogal van elkaar. En die verschillen zijn zo groot dat we ons eerlijk moeten afvragen of ze het wel over hetzelfde hebben. Persoonlijk ben ik de mening toegedaan dat het over drie verschillende oordelen gaat, die op drie verschillende momenten plaatsvinden, en die door verschillende mensen wordt ondergaan, en ook de beloning of de straf die de mensen ondergaan zijn nogal verschillend. Ik wil samen met u proberen deze vragen te beantwoorden en daarbij vooral de bijbel zelf aan het woord te laten. Bij de bestudering van deze onderwerpen heb ik overigens gemerkt dat, net als bij de bestudering van de wederkomst van Christus, er nogal verschillend gedacht wordt over deze onderwerpen. Dat maakt dat ik nogal voorzichtig ben in het trekken van conclusies. Ik neem u dus mee in een denkproces.

Ik zei net al dat naar mijn mening het in deze teksten over drie verschillende oordelen gaat. Dat, wat we gelezen hebben in 2 Cor.5 zou ik 'de rechterstoel van Christus'

willen noemen. Het oordeel in Matt. 25 zou ik het 'oordeel over de volken' willen noemen en het oordeel in Openb. 20 'het laatste oordeel'.

Laten we eerst maar eens kijken naar 2 Cor. 5: De rechterstoel van Christus.

Paulus zegt hier dat *wij allen* voor de rechterstoel van Christus openbaar moeten worden. Hij zegt dat tegen de gelovige christenen uit Corinte en hij sluit zichzelf daar bij in. Wij allen. Dit lijkt in tegenstelling met de woorden van de Here Jezus in Johannes 5:24:

Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wie mijn woord hoort en Hem gelooft, die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven en komt niet in het oordeel....

Hoe kan de Here Jezus nu zeggen dat gelovigen niet in het oordeel komen en hoe kan Paulus nu zeggen dat wij allen – de gelovigen inclusief – voor de rechterstoel van Christus moeten verschijnen. Hier worden we voor een keuze gesteld: of we hebben een tegenstelling in de bijbel ontdekt, of Paulus en de Here Jezus hebben het niet over hetzelfde oordeel. Ik ga uit van het laatste. Als de Here Jezus zegt dat iemand die in de Here Jezus gelooft niet in het oordeel komt, dan wil Hij daarmee zeggen dat het oordeel waar bepaald wordt of iemand al of niet behouden is niet over de christenen zal gaan. Het oordeel van de christen ligt namelijk niet voor ons, maar achter ons. Ons behoud wordt niet in de toekomst bepaald, maar ons behoud is bepaald op Golgotha! Voor wie gelooft in de Here Jezus geldt dat Hij gestorven is met Christus en opgestaan is met Christus. God ziet ons aan in Christus. Alsof wij zelf voor onze zonden zijn gestorven. Vandaar ook dat de Here Jezus kan zeggen dat wie in Hem gelooft eeuwig leven heeft. Tegenwoordige tijd. Nu al! Dit is een belangrijke waarheid: als u gelooft in de Here Jezus als Verlosser van uw zonden dan zegt de bijbel dat u niet meer in het oordeel komt. God is een rechtvaardig God. Hij bestraft uw zonden maar één keer. Toen Christus de straf in uw plaats droeg en uw straf op zich nam, zorgde Hij er dus ook voor dat u nooit meer gestraft zult worden.

Maar volgens Paulus moeten wij wel voor de rechterstoel van Christus verschijnen opdat een ieder wegdrage wat hij verricht heeft, hetzij goed, hetzij kwaad. De rechterstoel van Christus is niet de plaats waar bepaald wordt of mensen al of niet

behouden worden. De rechterstoel van Christus is de plaats waar beoordeeld wordt - niet geoordeeld! – of de christenen vrucht hebben gedragen of niet.

Als het om ons eeuwig behoud gaat is er geen enkel onderscheid tussen gelovigen. We worden behouden alleen door genade, alleen door geloof en niet uit werken (Efeze 2:8,9). Voor ons behoud zijn wij volledig afhankelijk van het verzoenend werk van de Here Jezus. We staan met lege handen en hebben uit ons zelf niets mee te brengen.

Bij de rechterstoel van Christus gaat het niet over straf maar over loon. God belooft datgene wat Hij heeft kunnen uitwerken in ons leven. En dat allemaal tot Zijn eer. De vrucht die opgebracht wordt is voor de Landman, niet voor de arbeider. God wil nu al, in dit leven, dat we vrucht dragen tot Zijn eer. Straks in de eeuwigheid zal alles wat God in ons bewerkt heeft, mogen schitteren tot Zijn eer. Dat is Gods doel.

En nu waarschuwt Paulus de Corintiërs dat God met hen niet tot Zijn doel kan komen. In 1 Cor. 3 legt hij eerst uit dat het enige fundament van ons geloof Christus is, maar hoe wij op dat fundament bouwen kan verschillen. Paulus waarschuwt de gemeente van Corinthe dat zij vleselijke christenen zijn, die leven als onveranderde mensen. Zij zijn weliswaar behouden door Christus, maar als door vuur heen. Letterlijk staat er zoiets als 'uit een brandend huis'. Een vergelijking met iemand wiens huis afbrand maar zelf op het nippertje wordt gered. Die persoon houdt helemaal niets meer over. Zo vergaat het de mens die geen loon ontvangt. Zijn werken omschrijft Paulus als hout, hooi of stro. Die werken zullen verbranden in het oordeel. Maar wie gebouwd heeft met, goud, zilver of kostbaar gesteente dat zijn de werken die standhouden in het vuur, die zal loon ontvangen. Maar zult u zeggen, we zijn toch allemaal zondige mensen. En zijn zelfs onze beste werken niet met zonden bevlekt? We worden toch allemaal gered met de hakken over de sloot?

Nu wil ik niets afdoen van onze zondigheid. Die zondigheid is er. Maar Paulus spreekt niet op die manier. Hij verwijt de Corintiërs dat zij leven als onveranderde mensen terwijl er wel verandering mogelijk was. Zij hebben toch de Heilige Geest ontvangen. Bovendien, voor de Here God zijn de motieven van belang. Dus niet alleen wat doe je, maar ook, vanuit welk motief doe je de dingen? Er is partijschap in de gemeente van Corinthe, de één is fan van Apollos en de ander van Petrus. Corinthe is een 'domineeskerk'. Een ernstige waarschuwing om niet achter

voorgangers aan te lopen. Onlangs zei br. van Ommen tijdens de conferentie in onze gemeente heel treffend: een voorganger is niet meer dan een bedelaar, die aan andere bedelaars vertelt waar ze brood kunnen krijgen.... Het gaat dus niet om de eer van mensen, maar om de eer van God. Je kunt nog zo actief zijn in de gemeente of in christelijk werk. Maar wiens eer zoek je daar nu in? Gods eer of je eigen eer. Ook een vraag die we onszelf mogen stellen als het in de gemeente anders gaat dan wij misschien wel willen. Als wij reageren met gemopper of dat we medestanders om ons heen zoeken om ons gezamenlijk af te zetten tegen de manier waarop het gaat, is het ons dan nog wel echt te doen om Gods eer, of sta je dan toch zelf of je eigen mening centraal. We zingen in een bekend Johannes de Heer lied: *maar wat gedaan wordt uit liefde voor Jezus, dat houdt zijn waard' en zal blijven bestaan*. Er is blijkbaar geen onderscheid tussen gelovigen als het om het behoud gaat, dat heeft de Here Jezus bewerkt, maar wel is er onderscheid in beloning. Alleen wat gedaan wordt uit liefde voor Jezus – vanuit het juiste motief - zal standhouden in het vuur.

Dan rest ons nog de vraag wanneer de rechterstoel van Christus zal plaatsvinden. Ik wijs hier graag op Openb. 19:6-10, de bruiloft van het Lam. De bruidsgemeente – dat zijn de christenen – zal bruiloft vieren met de Bruidegom de Here Jezus. En dan zal de bruidsgemeente zich mogen kleden met blinkend en smetteloos fijn linnen. Dit zijn de rechtvaardige daden van de gelovigen. Daar zie je die beloning weer. We zullen dus niet meteen na het sterven voor de rechterstoel verschijnen, maar op het moment dat Christus zijn bruidsgemeente ontmoet.

Tot zover de rechterstoel van Christus.

Het tweede oordeel waar we over gelezen hebben gaat over het oordeel dat Jezus uitspreekt bij zijn wederkomst over de volken van de aarde. De volken zullen verzameld worden en beoordeeld worden op de vraag hoe zij zijn omgegaan met de minste broeders van de Here Jezus. Er vindt scheiding plaats tussen de schapen en de bokken. De schapen zijn zij die zich ontfermt hebben over de minste broeders. Jezus zegt: *ik heb honger geleden en gij hebt Mij te eten gegeven. Ik heb dorst geleden en gij hebt Mij te drinken gegeven. Ik ben een vreemdeling geweest en gij hebt Mij gehuisvest, naakt en gij hebt Mij gekleed, ziek en gij hebt Mij bezocht, ik ben in de gevangenis geweest en gij zijt tot Mij gekomen*. De mensen voor de troon snappen er niets van en vragen dan ook aan de Heer: *wanneer?* Het antwoord van

Jezus is dan: *wat je gedaan hebt aan de minste van mijn broeders dat heb je aan mij gedaan.* Voor de schapen is er dan vrij toegang tot het Koninkrijk en voor de bokken is er de veroordeling.

Wie zijn nu die schapen en die bokken. Ik denk dat het hier gaat om de mensen die op aarde leven op het moment dat Jezus terugkomt. Er heeft dan op aarde een grote verdrukking plaatsgevonden en nu Jezus op aarde komt zal het vrederijk aanbreken. Dit is het 1000 jarig vrederijk waar het bijbelboek Openbaring over spreekt. Ik weet dat er mensen zijn die menen dat dit vrederijk er nu al is, maar het bijbelboek Openbaring spreekt over een tijd dat de duivel gebonden zal zijn. Onze geschiedenis en het nieuws in de krant laten naar mijn mening eerder het tegendeel zien. De duivel gaat nog altijd rond als een brullende leeuw, zoekende wie hij zal verslinden. Het vrederijk ligt naar mijn mening nog voor ons en nu bij de komst van Christus op aarde, zal bij dit oordeel worden bepaald wie er toegang zal krijgen tot dat vrederijk. Van de schapen wordt gezegd dat zij het Koninkrijk zullen beërven en van de bokken wordt gezegd dat hen het oordeel wacht. En het criterium is dan hoe de mensen zijn omgegaan met de minste broeders van de Here Jezus tijdens die grote verdrukking die op aarde was. Maar wie zijn dan die minste broeders? Die vraag is niet heel makkelijk te beantwoorden en hangt ook nauw samen met de vraag of men gelooft of de gemeente nog op aarde zal zijn tijdens die grote verdrukking, of niet. Ik durf daar niet met zekerheid een antwoord op te geven. Sommigen menen dat de gemeente zal zijn weggenomen van de aarde en dan zal het volk Israel waarschijnlijk de minste broeder zijn. Het oordeel over de volken zal dan gaan over de vraag hoe men is omgegaan met het volk Israel. Anderzijds, omdat de Here Jezus zich vereenzelvigd met de minste broeders, *wat je hen gedaan hebt, hebt je aan mij gedaan*, wijst het misschien toch op gelovigen in Christus. Dan zou het over de gemeente kunnen gaan, of over gelovigen die tijdens de verdrukking tot geloof zijn gekomen in Christus, Jood en heiden. Ook ben ik nog de uitleg tegengekomen dat het gewoon om de lijdende mens gaat. Heb je in die periode van verdrukking je ontfermt over de arme medemens of niet?

Ik versta dit gedeelte in ieder geval zo dat het hier gaat om toegang tot het 1000 jarig vrederijk en of je daar al of niet mag wonen wordt bepaald door je omgang met slachtoffers van de grote verdrukking, mensen met wie Jezus zich vereenzelvigd. Omdat vs. 46 zegt dat de bewoners van het 1000jarig vrederijk ook voor eeuwig

gered zijn vermoed ik dat hun hulp aan de minste broeders of voortkwam uit hun geloof in Christus, of dat zij bij de ontmoeting met Christus tot geloof zijn gekomen. Want geloof in Christus is uiteindelijk de enige basis voor onze eeuwige redding.

Ten slotte wil ik nog met u stil staan bij het laatste oordeel zoals we dat hebben gelezen in Openbaring 20. Dit oordeel vindt plaats aan het eind van het 1000 jarig rijk. In Openbaring 20:5 wordt gesproken over de *overige doden die niet levend werden voordat de 1000 jaren voleindigd waren*. Nu de 1000 jaren voleindigd zijn staan deze doden voor de troon van God. Dit is het oordeel waar naar mijn mening de christenen niet zullen komen. Want wie in de Zoon gelooft komt niet in het oordeel! In 1 Corinthe 15:20-25 legt de apostel Paulus uit hoe het precies zal gaan met de opstanding uit de dood. Volgens de apostel Paulus is er een duidelijke volgorde, een rangorde. Hij omschrijft de Here Jezus Christus als de eersteling die opgewekt wordt uit de dood. Die opstanding heeft plaatsgevonden op de derde dag na de kruisdood van de Here Jezus. Hij is de eersteling.

Vervolgens worden de mensen opgewekt die van Christus zijn bij zijn komst. Dat is de opstanding van de gelovigen die samen met de, op dat moment nog levende, christenen de Here zullen ontmoeten in de lucht. U kunt dat nalezen in 1 Tess. 4:15:

Want dit zeggen wij u met een woord des Heren: wij levenden, die achterblijven tot de komst des Heren, zullen in geen geval de ontslapenen voorgaan, want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank van een bazuin Gods, neerdalen van de hemel, en zij die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zo zullen wij altijd met de Here wezen.

In de gemeente van Tessalonika verwachtte men dat de Here Jezus heel snel zou terugkomen. Men dacht dat de Heer zou terugkomen terwijl zij nog in leven waren. Maar toen overleden er enkele gemeenteleden. Dat riep vragen op bij de gelovigen. Vandaar dat Paulus deze mensen bemoedigt. Maak je geen zorgen. De gestorven gelovigen zullen er bij zijn als de Heer terugkomt. Zij staan zelfs het eerst op. En de christenen die dan nog in leven zijn zullen samen met hen de Heer ontmoeten in de lucht. Daar mag je zeker van zijn. Onze NBG vertaling heeft dan: *vermaant elkander*

dus met deze woorden. De NBV vertaling heeft hier, en dat is beter in dit verband, *vertroost elkaar met deze woorden.*

Er is dus een rangorde bij de opstanding. Eerst Christus zelf. Dan degenen die van Christus zijn, dat is de gemeente. En dan als Christus al zijn vijanden onder zijn voeten gelegd heeft, zullen bij het laatste oordeel de mensen opstaan uit de dood om te verschijnen voor de witte troon. En wie niet bevonden wordt in het boek des levens zal geoordeeld worden naar hetgeen in de boeken geschreven stond, naar zijn werken. Omdat de christenen al eerder zijn opgestaan zullen er voor de troon alleen nog maar mensen zijn die niet in het boek des levens staan. Het boek des levens wordt er bij gehaald om aan te tonen waarom de doden geen recht hebben op de nieuwe aarde. Hun naam staat niet in het boek des levens. Zij worden geoordeeld naar hetgeen in de andere boeken staat, naar hun werken.

Zoals u dus heeft kunnen horen zijn er verschillende oordelen die op verschillende momenten zullen plaatsvinden. Een beoordeling voor de christenen, een oordeel over de volken aan het begin van het 1000jarig rijk en het laatste oordeel aan het eind van het 1000jarig rijk. Zo meen ik recht te doen aan dat wat de Schrift zegt. Nu kan het heel goed zijn dat u een ander inzicht hebt. Dat kan heel goed. U kunt zelfs gelijk hebben. Want ons verstaan en dus ook mijn verstaan is altijd maar ten dele.

Maar hoe men deze gedeelten ook verstaat er is wel iets dat hoe dan ook van wezenlijk belang is? In de eerste plaats wil ik u met klem wijzen op het belang van geloof in de Here Jezus. Wie in Hem gelooft heeft eeuwig leven. Hij is de enige weg tot behoud en wie op Hem zijn geloof bouwt zal zeker niet beschaamd uitkomen. Dat is de eerste vraag: hebt u uw knieën gebogen bij het kruis van de Here Jezus. Hebt u Hem aanvaard als uw Verlosser en Heer. Dat kunt u heel eenvoudig doen. U belijdt uw schuld en vraagt vergeving voor uw zonden. Vervolgens kunt u zich toewijden aan de Here Jezus door uit te spreken dat U Hem wilt volgen als Uw Heer. Wie dat doet, mag weten dat hij een kind van God is geworden en mag zeker zijn van eeuwig leven. Daar mag u vast op vertrouwen. In de tweede plaats mogen we ons de waarschuwingen die Paulus aan de Korintiërs gaf aantrekken. Gelovige mensen die door Paulus geheiligden in Christus genoemd werden, leefden toch als onveranderde mensen. Men liet zich leiden door het vlees in plaats van door de Geest. Een

vruchteloos geloof. Dat kan dus. Dat is de tweede vraag: hebt u uw leven gesteld onder de leiding van de Heilige Geest?

Die twee vragen zijn van belang: ken ik de Here Jezus als Mijn Verlosser en geef ik de Heilige Geest de touwtjes in handen over mijn leven?

Voor wie dat doet mag er die geweldige zekerheid zijn:

Ik zal niet in het oordeel komen....en straks voor de troon van Christus mag ik loon ontvangen. Niet omdat ikzelf zo goed ben. Maar omdat God zo goed is. Hij gaf Zijn Zoon als Verlosser en Hij gaf Zijn Geest als Vernieuwer van mijn leven.

Die God die op de troon gezeten is, en het Lam zij de lof de eer en de heerlijkheid en de kracht tot in alle eeuwigheden.

Amen

Maart 2012
G.P. Hartkamp
Wapenveld